

naa op til den Mængde Korn til Vareudveksling, som Regeringen har ønsket. Det vil koste Staten lidt flere Penge, fordi den Overpris, der skal betales, 5 Kr. pr. Tønde, er mere, end hvad der vil faas ved den Overpris, der er tiltænkt for en rigelig Ligning, men det er i dette Tilfælde ikke saa meget et Pengespørgsmaal, det drejer sig om, som om at faa en Ordning, der kan tilfredsstille baade Kravene indadtil og de Hensyn, man mener at burde tage til Nabolandene, specielt Norge. Det Kvantum, som man ønsker at naa ved Ligningen, dækker rigeligt Landets eget Forbrug, og der vil ogsaa, hvis Høsten bliver saadan, at Ligningen kan give det paaregnede Resultat, kunne opnaas et mindre Kvantum til Vareudveksling. Altsaa Lovforslagets første bærende Øjemed, at man ad denne Vej sikrer Landets Befolkning det fornødne Korn, Sukker samt Kartofler, opnaas ogsaa, hvis de Ændringsforslag, hvorom Flertallet er enigt, bliver vedtaget, ligesom der er skabt Mulighed for, at der kan blive et mindre Parti til Vareudveksling, hvilket Parti kan forøges ved Indkøb.

Saa er der endelig det Formaal, at der skal sikres Landbruget et lønnende Erhverv ved Lovens Priser. Derom vil jeg paa Foranledning af, at der ved første Behandling faldt ret stærke Udtalelser, navnlig fra det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), om, at man baade tiggede og truede Landbruget ved dette Lovforslag, sige, at der ikke i Udvalget har været nogen Uenighed om at yde Landbruget saadanne Priser, at det fuldt ud kan være tjent med den foreslaaede Ordning. Der er ikke fra nogen Side i Udvalget gjort noget Forsøg paa at rokke herved. Det er ikke rigtigt, naar det er blevet insinueret, at man fra en vis Side har villet gaa Landbrugets Interesser for nær. De fastsatte Priser er saa rigelige, at der ikke er nogen som helst Grund til for Landbruget og navnlig ikke for det store Landbrug at behøje noget Parti her paa Rigsdagen, at det vil gaa Landbrugets Interesser for nær.

Det glæder mig, at der i dette Lovforslag er taget Hensyn til det mindre Landbrugs Interesser, hvad man desværre ikke fik gennemført i den første Kornlov, derved, at de Fradragsregler, som nu gives, i fortrinlig Grad vil komme det til gode. Ligeledes glæder jeg mig over Bestemmelserne om, at der ydes en særlig Præmie til Kartoffeldyrkerne og derved en Understøttelse, kan man godt sige, til dem,

der dyrker den magre Jord, og som under de nuværende Forhold har haft særlige Vanskeligheder. Dette gælder det mindre Landbrug saavel som Landbruget overhovedet paa de magre Jorder.

Bestemmelsen om de 20,000 Kr. i Jordværdi er slettet. Dette har Socialdemokratiet ikke noget som helst at indvende imod, naar blot de mindre Landbrugeres fortrinnsvis Tegningsret er sikret, og det er sket ved Mindretallets Ændringsforslag. Der har ikke været det mindste at indvende imod, at dette har faaet denne Affattelse. Endelig maa man ikke, naar der er Tale om Landbrugets Interesser i denne Sag, glemme, at Staten ved Vedtagelsen af dette Lovforslag sikrer Landbruget en vis Pris for de Varer, som Lovforslaget omhandler, uden Hensyn til, hvad der i øvrigt maatte ske. Selv om der vel ikke er Udsigt til, at der indtræder Prisfald paa disse Produkter — og det synes der i hvert Fald ikke i Øjeblikket at være Tegn til —, har Staten dog ved dette Lovforslag paa taget sig en Garanti for Betalingen af de nævnte Beløb for Korn, Kartofler, Sukkerroer o. s. v. Derved gives der det danske Landbrug en ikke ringe Betyngelse, og vi Socialdemokrater har ikke haft det mindste derimod. Tværtimod, vi har, som jeg udtalte ved Lovforslagets første Behandling, beredvilligt ydet vor Medvirkning til, at denne Bestemmelse kunde blive gennemført i et Omfang, som de specielle Landbrugere ikke har kunnet have noget at indvende imod. Der er altsaa ikke nogen Rimelighed i den Tale, der er ført om, at nogen her paa Rigsdagen vil gaa Landbrugets Interesser nærmere, end det er nødvendigt af Hensyn til hele Samfundets Vel.

Overfor de Forskydninger i Landbrugets Drift, som er blevet en Nødvendighed af, at disse Foranstaltninger er blevet gennemført, har Udvalgets Flertal med den største Beredvillighed villet give de Priser, som sikrede det danske Landbrug og ikke mindst det store Landbrug et godt Udbytte. Ved en Lov som denne vil Lovforslagets Interesser være overordentlig godt varetagne. Den Tale, der har lydt fra flere Sider, har derfor ikke noget paa sig; her inde lurer ikke en Fare for det danske Landbrug.

Jeg vil udtale min Tilfredshed over, at der er opnaaet Enighed om det Ændringsforslag, der forhøjer Statens Tilskud til Nedsættelse af Prisen paa Sukker fra 7 til 8 Øre. Det er en Afrunding af Prisen, som bevirker, at der ikke fremkom-